

Motion

1983/84:1625

Marie-Ann Johansson och Inga Lantz
Forskning om amning

Sverige har gett sin anslutning till den internationella koden om marknadsföring av bröstmjölkstersättning. Socialstyrelsen har också gett ut allmänna råd avseende en svensk tillämpning av denna kod. I koden sägs bl. a.:

Världshälsoorganisationens medlemsstater

— — —
som är medvetna om att amning är ett oöverträffat sätt att ge idealisk näring för spädbarns gynnsamma tillväxt och utveckling, att den utgör en unik biologisk och emotionell grund för både moderns och barnets hälsa, att bröstmjölkens infektionsbekämpande egenskaper hjälper till att skydda spädbarnen mot sjukdom och att det finns ett viktigt samband mellan amning och den period som förflyter mellan varje graviditet;

— — —
har därför kommit överens om följande artiklar — — —

Amning är alltså det bästa sättet att foda upp sitt spädbarn på. Detta har också, så långt vi har kunnat konstatera, slagit igenom i den information som ges till den gravida/nyförlösta kvinnan från MVC, BB och BVC. Pendeln har svängt tillbaka från det förhållande som rådde under 1960-talet då amningsfrekvensen sjönk kraftigt.

I boken *Leva med barn*, som socialstyrelsen gett ut och som delas ut till alla nyblivna föräldrar, beskrivs amningen bl. a. så här:

I dag vet vi att amning är mycket mer än att ge ett barn näring. Alla som har sett ett ammande mor-barn-par eller som själva ammat ett barn vet att amning innebär en relation – ett samspel – mellan mor och barn, inte bara fysiologiskt utan också känslomässigt. Att amma är ett sätt att leva med sitt barn.

Bl. a. följande skrivs också i kapitlet om amning:

I dag säger i stort sett alla kvinnor att de vill amma sina barn och börjar också amma på BB. Trots det har nära hälften slutat att amma efter tre månader. Det är tydligt att de flesta slutar amma mot sin vilja under den här perioden – en period som knappast för något ammande mor-barn-par förlöper helt problemfritt.

Många problem kan uppstå för en ammande mamma. Det kan vara fråga om att barnet vägrar att suga, om indragna bröstvårtor, om ommående och såriga bröst, om problem med utdrivningsreflexen, om för liten mjölkproduktion i förhållande till barnets behov.

Trots att det finns hjälpmedel och råd för flera av dessa problem och dessa

råd förmedlas förutom på BVC också av Amningshjälpen så slutar många mammor att amma mot sin vilja redan under de första månaderna.

Varför?

Någon omfattande forskning bedrivs, såvitt vi vet, inte på detta område. Olika budskap går ut till mammorna. "Nästan alla kvinnor kan amma", säger Amningshjälpen i sina skrifter, medan personal med lång praktisk erfarenhet av ammande mödrar har en annan något mera negativ bild av situationen. Både produktionen av mjölk och utdrivningen av mjölk är hormonellt styrd (prolaktin och oxytocin). För att påverka utdrivningsreflexen finns syntetiskt hormon att tillgå. Vid problem med mjölktillgången rekommenderas tätare amningar. Detta löser dock inte problemen för alla mammor. I socialstyrelsens h-fakta 4 En bok om amning och bröstmjölk (som framför allt riktar sig till personal på MVC, BB och BVC) sägs följande om detta:

Så gott som alla kvinnor kan producera mjölk. Vi vet emellertid att ett litet fåtal kvinnor inte verkar kunna bilda tillräckligt med mjölk. Orsaken till detta är otillräckligt känd.

I informationen till mödrarna nämns inte detta, kanske för att ammande mammor inte skall ge upp sin amning för tidigt i tron att de hör till detta fåtal (som ingen vet hur stort det är). I stället säger Leva med barn följande:

De flesta amningsproblem i dag beror säkert på svårigheter med utdrivningsreflexen. Mjölken försvinner inte plötsligt. Därför finns det sällan någon anledning att ta till tillägg i första taget.

De två sistnämnda citaten innehåller begrepp som "säkert", "verkar kunna" och visar att mycket ännu är outforskat kring amning och amningsproblem. Vi anser att det är viktigt att en sådan forskning kommer till stånd. Samhället har uttalat sig för amning som den främsta födan för det nyfödda barnet och bör därför också på alla sätt medverka för att undanröja de problem som kan finnas och som gör att många mammor slutar att amma redan de första månaderna.

Med hänvisning till vad som anförts ovan föreslås

att riksdagen begär att regeringen tar initiativ till forskning om amning i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 25 januari 1984

MARIE-ANN JOHANSSON (vpk)

INGA LANTZ (vpk)